

Klage over udsendelsen Detektor, bragt i DR2 23/5 2013

Til: Pressenævnet.

Indbragt af: Cand. phil. Steen Ole Rasmussen, Enggårdsvej 19, 5270 Odense N.
Cand. mag. Lise Lotte Rahbek, Vejle.
Erik Lang

Klagen blev først overbragt Jacob Møllerup, Lytternes og seernes redaktør, 31/5 2013¹, bragt videre af denne til redaktør Troels Jørgensen i Detektor DR2, og siden afvist af denne²

Vi klagere mener ikke, at Troels Jørgensens svar er tilfredsstillende, hvilket vi argumenterer for med følgende skrift, som hermed er overbragt pressenævnet.

Klage over udsendelsen Detektor, bragt i DR2 23/5 2013.....	1
Detektor fordrejer baggrundsmaterialet og fagvidenskaben på området	2
Finansministeriet og dets regnemodeller er ikke noget sandhedsvidne i forhold til fremtiden	3
Modellernes virtuelle værdier	3
”Struktur”	4
”Normale konjunkturer”	4
Kunstig isoleringen af nationalt udbud af arbejdskraft i forhold til udenlandsk.....	6
Konklusion	8
Klagerne er personligt berørt af udsendelsen	8
Vores behandling af pressenævnets afgørelse.....	9

¹ Se bilag 1.

² Se bilag 2.

Detektor fordrejer baggrundsmaterialet og fagvidenskaben på området

Af tabel 1,4 og boks 1,2 i det materiale³, som DR2 refererer til som baggrundsmateriale for udsendelsen, skelnes der mellem ”strukturel beskæftigelse”, ”strukturel arbejdsstyrke” og ”faktuel arbejdsstyrke”, hvor Detektor gennem hele udsendelsen bragt d. 23/5 2013 forveksler/identificerer ”strukturel beskæftigelse” med ”faktuel beskæftigelse”, for på den måde at underbygge dogmet/tesen, som går på, ”at udbuddet af arbejdskraft (uden differentiering og på sigt) er lig med jobs”.

Det hævdes eksplicit, at der kan hentes fagøkonomisk belæg for denne meget forsimplede kausale forklaring hos ”langt de fleste økonomer”, som det siges i udsendelsen.

Det kan der ikke.

Derfor har udsendelsen ikke meget med faktatjek at gøre, som den hævder om sig selv, men må ses som et illegitimt forsøg på at fremstille et ideologisk dogme som sandhed i metafysisk forstand⁴ via en forsimpning og fordrejet gengivelse af udsendelsens baggrundsmateriale, samt udtalelsen fra økonom Kenneth Løkke Sørensen.

Af nævnte tabel 1,4 fremgår tallene for den strukturelle arbejdsstyrke og strukturelle beskæftigelse, hvor det af nævnte boks 1,2 fremgår klart, at faktisk arbejdskraft/udbud parallelt med fungerer som en helt anden og ”mere” faktisk realitet i finansministeriel forstand. Detektor skelner ikke, men forveksler fakta med abstraktioner, for at fremstille et ideologisk/falskt billede på fakta.

Udsendelsen forveksler sin egen primitive identificering af udbud af strukturel arbejdskraft med faktisk beskæftigelse. Det gør finansministeriet trods alt ikke, og det gør Kenneth Løkke Sørensen – der fremstilles, som om han på vegne af flertallet af fagøkonomer står inde for dogmet – heller ikke.

Kenneth L. S. kan derfor ikke tages til indtægt for Detektors fortolkning af relationen mellem arbejdsudbud og beskæftigelse, i så forsimplet form som det sker i udsendelsen; Påstanden om, at udbuddet af arbejdskraft faktisk er lig med jobs, som den fremføres eksplicit et sted i udsendelsen og som den ligger implicit gennem hele udsendelsen, underminerer værdier af den varebetegnelse, som man hævder at stå for med udsendelsen: Faktatjek er der ikke tale om.

Den form, som påstanden får i udsendelsen, er Detektors, fremført ideologisk, usagligt og manipulerende i sin tilgang til baggrundsmaterialet for udsendelsen.

Troels Jørgensen afviser⁵ kritikken, som den er blevet fremført tidligere⁶. Det er beklageligt, derfor indbringes klagen over udsendelsen for pressenævnet.

³ http://www.fm.dk/publikationer/2013/vaekstplan-dk-staerke-virksomheder-flere-job/~media/Publikationer/Imported/2013/Vaekstplan%20DK/Vaekstplan%20DK_teknisk%20baggrundsrapport.pdf

⁴ Den karakter af entydig årsag virkningsrelation, kausale forklaring, som udsendelsen fremstiller, er at sidestille med en metafysisk, essensmystificerende, forklaring, som der ikke kan hentes belæg for i det, som der henvises til.

⁵ Se Troels Jørgensens afvisning af vor klage.

⁶ Klagen, som her fremsendes til pressenævnet, er formuleret som en tilføjelse til den oprindelige klagetekst. Dvs. det, som Troels Jørgensen afviser, fremgår af det oprindelige indhold, som videresendes med denne tekst, mail.

Udsendelsen refererer til finansministeriets tal for strukturel beskæftigelse, som om at de dækker over faktisk beskæftigelse, hvor finansministeriets begreb ”strukturel beskæftigelse” skal sammenholdes med begrebet ”strukturel arbejdskraft”, der ikke er det samme som ”faktuel arbejdskraft” og som heller ikke kan identificeres med regnemodellernes virtuelle værdier, eller fremtidsscenerier for selv samme.

Finansministeriet med dets regnemodeller er ikke noget sandhedsvidne i forhold til fremtiden

Finansministeriets måder at komme frem til de tal på, der optræder i nævnte tabel og boks, er ikke tilgængelige for alle dem, der måtte være interesseret i at kende dem. Man kunne forholde sig kritisk til finansministeriets regnemodeller (formler, variabler), vækstplanen i det hele taget og finansministeriets generelle anbefalinger, hvis man kendte til det materiale, der konkret indgår i finansministeriets regnemodeller, ADAM. Men ind til videre, så må kritikken af finansministeriet først og fremmest gå på, at ministeriets medarbejdere holder modellens præmisser hemmelige for omverdenen. Og det er da også, hvad fx tidligere økonomiske overvismand, Christen Sørensen, gør i noget af det materiale, som vi har indhentet i forbindelse med klagen⁷. Det er han langt fra alene om.

Fagøkonomien er delt mellem en relativt lukket kreds – der forsøger at identificere sit eget held med at sælge sine budskaber til det politiske system, herunder finansministeriet, med en form for videnskabelig konsensus – og så mange andre økonomer.

”Mainstreamøkonomerne”, som den lukkede kreds omkring finansministeriet bliver kaldt i nogle sammenhænge, udgør ikke nogen forpligtende konsensus i fagøkonomisk forstand. Også på det felt fordrejer udsendelsen virkeligheden.

Vi forlanger ikke, at medarbejderne ved DR definitivt skal afgøre, hvor den videnskabelige sandhed findes bedst kvalificeret i forhold til de forskellige grupper af fagøkonomer. Men, ikke nok med at Detektor ikke forholder sig kritisk til budskabet fra en noget lukket kreds omkring finansministeriet fx, men udsendelsen tager et ideologisk budskab her fra for at fremstille det i Detektors helt egen slet skjult ideologiske form, hvor der ses bort fra de langt mere sofistikerede former for distinktion mellem fakta/realitet og virtuelle/fiktive værdier i finansministeriets materiale.

Vi klager over Detektor og dennes forveksling af ideologi med fakta. Klagen skal ses på baggrund af den mangfoldighed af fiktioner og virtuelle værdier, som helt eksplicit indgår i den omtalte vækstplan, og som i det hele taget ikke har så meget med fakta at gøre, men mere med finansministeriets fiktive fremtid.

Modellernes virtuelle værdier

Den optative modus, som ADAM’s prognoser opererer i, er ikke at identificere med faktisk kausal virkning mellem faktisk udbud af arbejdskraft og faktisk realiserede ansættelser, sådan som udsendelsen vil, at brugeren skal se det. Så meget står fast, ud fra vort kendskab til bl.a. baggrundsmaterialet for udsendelsen.

⁷ Se klageskrift med reference til mail fra Christen Sørensen.

”Struktur”

Det, der arbejdes med her, er finansministeriets konstruerede realitet, hvor begrebet ”strukturel” indikerer det virtuelle/konstruerede moment bag regnemodellernes tal for fortidens, nutidens og fremtidens beskæftigelse, sat op for ”faktuel” (ledighed, arbejdsstyrke, arbejdsudbud).

”Normale konjunkturer”

Begrebet ”normale konjunkturer”, der spiller en hovedrolle i forsøget på at beskrive nationens fremtidige beskæftigelse både i udsendelsen og dens baggrundsmateriale, skal holdes op i forhold til statistikkerne over den succesrate, som finansministeriets ”mainstreamøkonomer” hidtil har haft med at forudsige og bestemme ”det normale”. Statistisk set er det let at afsløre, hvordan ”flertallet af fagøkonomer” gik fejl af den vigtigste og for værdien af deres konstruerede realitet helt afslørende begivenhed, dvs. finanskrisen, gældskrisen, den nuværende økonomiske models krise, altså vores øjeblikkelige økonomiske situation.

”Flertallet af fagøkonomer/mainstreamøkonomerne” kunne ikke se finanskrisen, de forstår den stadig ikke og de ved heller ikke, hvordan de skal forholde sig til udviklingen af samme grund. Det er forpligtende fakta, men det er deres begreb om ”normale konjunkturer” ikke.

Når begrebet ”normale konjunkturer” indgår i finansministeriets modeller, så er der altså tale om en virtuel og yderst tvivlsom værdi, der har sin realitet i

- regnemaskinernes indre og, for så vidt som de fungerer i teknisk forudsigelig forstand, trivielle natur,
- de variabler og formler, som maskinerne programmeres til at arbejde med.

Det er de virtuelle værdiers realitet, deres faktualitet, der bærer deres virtuelle værdier, som statistiske og generelle udsagn om en uvis økonomisk udvikling.

Modellerne repræsenterer ikke en kausal og naturnødvendig relation mellem ”udbud af arbejdskraft og efterspørgslen på selv samme”, sådan som Detektor forleder mediebrugeren til at tro.

Lidt statistisk over udsagnsværdien i de af fortidens prognoser for sin fremtid, som selv samme embedsværk har lagt navn til, ville antyde, hvor stor/lille troværdighed disse prognoser for fremtiden gennemsnitligt har haft, og hvor stor/lille udsagnsværdi man i dag bør nøjes med at tilskrive dem for fremtiden. Men den slags statistik sælger kun dårligt hos det politiske system, der bestemmer over embedsværkets isolerede økonomiske succes, hvorfor man ikke finder en eneste af disse fra selv samme embedsværks hånd.

Vi andre, der før finanskrisen talte og skrev om de sidste 30 års prisstigninger på de finansielle aktiver som bobleøkonomi, vidste allerede før boblen brast, at mainstreamøkonomerne og de forskellige forsøg på at institutionalisere monetarismen (bl.a. med politiske konstruktioner som den europæiske monetære union, og liberaliseringen af (finans)markederne i det hele taget og det indre europæiske marked i særdeleshed) rundt om i verdensøkonomien, byggede på kognitive svigt,

ideologiske dogmer og økonomiske særinteresser, når prisstigningerne på de finansielle aktiver mod bedre vidende i perioden blev beskrevet som reel værditilvækst⁸.

Beskrivelsen af pengene som eksogent skabte (præmis for grundstrukturen i den regnemodel, som mainstreamøkonomerne går ud fra, nemlig kvantitetsteorien), skyggede for indsigten i mekanismen i det økonomiske systems endogent skabte penge; Købekraften, pengene, og dermed efterspørgslen på bl.a. arbejdskraft er over de sidste 30 år primært kommet til verden i triangel mellem den finansielle sektor, et politisk systems liberalisering af sektoren og indehaverne af de finansielle aktiver i verdensøkonomien. Inflationen i priserne på kapital, realkapital, finansiell kapital og derivater er af politiske og arbitrært engagerede økonomiske særinteresser blevet beskrevet som realværditilvækst, hvor prisstigninger på arbejdskraft og varer er blevet beskrevet som inflation. Den økonomiske politik har eksplicit sigtet på at fremme inflationen i priserne på kapital og sænke prisen på ressourcer og lønudgifter/indtægter. Prisstigningerne på kapitalværdierne er blevet beskrevet som økonomisk vækst, der skulle fremmes, og prisstigningerne på lønudgifter og ressourcer er blevet beskrevet som inflation, der skulle bekæmpes. Det er således vedtaget og institutionaliseret økonomisk politik i og med det europæiske "gesellschaft", og det er sket i kraft af en slags "gemeinschaft", der bl.a. også holder sammen om og tror ideologisk på det dogme, som Detektor forsvarer sammen med den gruppe af økonomer, som man forsøger at ophøje til absolut autoritet i fagøkonomisk forstand.

Det har været udtryk for den politisk/økonomisk/ideologiske realitet, som hverken er mere eller mindre normal eller naturlig end så mange andre former for politisk ideologiske fænomener, hvorfor udtrykket "normale konjunkturer" i bedste fald er udtryk for en simpel misforståelse og i værste fald udtryk for en intenderet løgn.

Efterspørgslen på reel købekraft er og har været gigantisk, lige som akkumuleringen af fiktive værdier og penge er resulteret i sin egen selvnegerende succes (prisboblen med iboende brist og den deraf følgende og nuværende mangel på likviditet i relationen mellem alverdens kreditorer og debitorer).

Men uanset hvor store fiktive pengeværdierne er blevet (den økonomisk efterspørgsel der er skabt i perioden) så har det aldrig ført til en tilsvarende "faktisk efterspørgsel på arbejdskraft". Det er et faktum, som er fundamentalt tabu i embedsværket bag finansministeriets mange fine prognoser for en fiktiv og fjern fremtid.

Det kan siges om "de sidste 30 års normale konjunkturer", at uanset hvor stor efterspørgsel, der har været i økonomisk forstand, så er den faktiske arbejdsstyrke kun blevet udnyttet meget dårligt i perioden. Det er absurd at omtale dette gigantiske svigt som et marked, der afslører en strukturel arbejdsstyrke, der ikke er god nok til markedet! Velfærdsstaten, der i menneskelig og politisk forstand må anses for at have taget over, hvor markedet har svigtet, har ikke fjernet de mange forsørgede fra markedet, men givet dem, hvad markedet ikke kunne, et eksistensgrundlag.

⁸ Når finansministeriet skriver om "destruktion af produktionspotentiale" i forbindelse med de konkurser, vi har set i kølvandet på finanskrisen, så sidder vi andre og funderer lidt over, hvilken mening det giver, at tale om at destruere det, "der ikke er", dvs. når de kunstige værdier afslører sig som sådan. Citat: "Reduktionen af produktionspotentialet i kølvandet på finanskrisen vurderes blandt andet at afspejle den destruktion af kapitalapparatet, der indtrådte som følge af et særligt højt antal konkurser i kølvandet på krisen"

http://www.fm.dk/nyheder/pressemeddelelser/2012/11/~/_media/Files/Nyheder/Pressemeddelelser/2012/11/regneprincipper/Finansministeriets%20beregning%20af%20gab%20og%20strukturelle%20niveauer.pdf side 12.

Kunstig isoleringen af nationalt udbud af arbejdskraft i forhold til udenlandsk

Set i den sammenhæng er det direkte uanstændigt at tale om, at udbuddet af strukturel arbejdsstyrke på nationalt plan skulle resultere i sin egen strukturelle beskæftigelse i en økonomi, der for fremtidens vedkommende ser ud til at blive endnu mere åben, end den var i relevant fortid. Det faktiske udbud af arbejdskraft, som for resten både finansministeriet og Detektor glemmer at fokusere på, afslører, at relationen i det kun nationale strukturelle udbud og beskæftigelse i sidste ende er lettere irrelevant at forholde sig til, da den faktuelle konkurrence fra udenlandsk arbejdskraft, udenlandsk producerede varer og ydelser for længst her har gjort de nationale grænser obsolete.

Denne konkrete og faktuelle konkurrence, som der er åbnet for med det indre marked, servicedirektivet, betyder, at vi i dag har et pres på det danske lønniveau og den danske velfærdsmodel, som falder noget uden for både kommercielle mediers men også DRs opmærksomhed.

En mere plausibel anvendelse af begrebet strukturel arbejdsstyrke og ledighed må gå på hele det indre marked. Med udtrykket, manglende strukturel tilpasning, kunne skylden for ledigheden i Sydeuropa da tilskrives de ledige selv, det forhold at de ikke har opgivet deres kulturelle tilhørsforhold, sprog, identitet og menneskelige værd til fordel for markedet. Budskabet fra mainstreamøkonomerne og deres tro på markedet handler om strukturtilpasning, det, at de ledige må lære at opgive deres kultur og sprog for at kunne leve op til markedets kriterier for succes. Markedet har ret ifølge disse økonomer, efterspørgslen ligger i Tyskland, det er bare at tilpasse sig, for at markedet kan realisere den strukturelle ligevægt.

Det forhold, at de lavest lønnede i Tyskland ikke længere kan overleve for mindstesatserne, det angår heller ikke markedsmodellerne. Man spørger kun om arbejdskraftens tilpasningsevne, hvor manglende tilpasningsevne identificeres med strukturledighed. At lønnet arbejde på markedets vilkår er sultedøden, det er ikke mainstreamøkonomernes problem, end sige at registrere i modellerne⁹.

Det store udbud af udenlandsk arbejdskraft her til lands virker på løndannelsen. Hjemmehørende udlændinge fra den gamle østblok behøver skattemæssigt kun at betale skat, der hvor de har hjemme. De lønarbejder som selvstændige med tilhørsforhold i oprindelseslandet, enten som enkeltmandsfirmaer, der tit ikke er nået at blive registreret, når de kontrolleres af danske myndigheder, eller de er ansat af udenlandske entreprenører og underentreprenører i forhold til hovedentreprenørerne, der kun er forpligtet på dansk overenskomst for egne ansættelser, men ikke sine underentreprenørers ansættelser af udlændinge. Tit betales der slet ikke indkomstskat hverken her eller hjemme af udlændingens lønindtægt i Danmark. Det er normalt at danske arbejdsudlejningsfirmaer tilbyder arbejdskraft til danske arbejdsgivere til en samlet pris på helt ned til 69 kr. i timen. Mere end 30 % af de danske arbejdspladser er ikke omfattet af overenskomst, og er de facto heller ikke omfattet af noget krav om mindsteløn. Fagforeningerne kan ikke gøre og gør ikke noget i forhold til dem uden for overenskomst, fordi der ikke er hjemmel for det.

⁹ Det er almindeligt kendt, at mere end en million fuldtidsbeskæftigede lønarbejdere ikke længere kan leve af deres løn. Det faktuelle udbud, den faktuelle konkurrence på lønarbejdsmarkedet har medført en prisdannelse på lønarbejde, der ligger under eksistensniveauet. Tallene for den tilsvarende danske realitet er ukendte. Det politiske system har systematisk sørget for, at der ikke fokuseres videnskabeligt på det. DR har også haft mere opmærksomhed på danskernes mangel på arbejdsvilje. Det passer institutionen bedre.

Leveomkostningerne er generelt høje i DK i forhold til i den gamle østblok, dels på grund af de sidste mange års urealistiske prisstigninger på landets faste værdier (bl.a. begrundet i den tilsigtede inflation i priserne på kapitalværdier), dels på grund af velfærdssystemet og ellers på grund af et traditionelt meget højere omkostningsniveau, end det der findes, der hvor udlændingene kommer fra.

Dette scenarium kompromitterer i den grad finansministeriet, når man tillader sig at fokusere isoleret på det ”nationale udbud af national strukturel arbejdsstyrke” som om, at der kunne slutes noget som helst herfra og til en bæredygtig ”strukturelle beskæftigelse af samme nationale udbud” i 2020.

Konkurrencen fra udlandet medfører et pres på de danske lønninger og den danske velfærdsmodel, der gør det umuligt for mange danskere at leve for dansk løn i de stillinger, som udlændinge har taget. Forholdet er tabubelagt, idet man systematisk vælger at fokusere på meget fortegnede opgørelser over udlændingenes bidrag til det danske lønniveau. Senest har man valgt at fokusere på 900 arbejdsgiveres frivillige indberetninger omkring de ansættelsesvilkår¹⁰, som udlændinge arbejder under hos dem, hvor almindelige stikprøver og spørgeundersøgelser hos tilfældigt udvalgte arbejdsgiver i fx landbrug, gartneri og skovbrug afslører nogle lønniveauer og ansættelsesforhold, der fuldstændigt underminerer arbejdsgivernes selvbeskrivelse. Der kræves ikke megen socialvidenskabelig kompetence for at underminere medier og arbejdsgivers beskrivelser af forholdene. Men det undgår man systematisk og i kraft af den yderst selektive opmærksomhed, der afslører sig fx i DRs programflade men helt ekceptionelt i den udsendelse, som vi har valgt at klage over her.

At tale om, at den strukturelle beskæftigelse stiger med det øgede udbud under disse vilkår, uden at fortælle hvad det i virkeligheden er for et lønniveau og generel underminering af den danske velfærdsmodel, som det inkluderer, det er uanstændigt.

Opmærksomheden mangler om de mange traditionelt ufaglærte og lavtlønnedes problemer på dette danske arbejdsmarked i udsendelsen og finansministeriets materiale. Det er en hån at omtale deres bidrag til det, der kaldes den strukturelle arbejdsstyrke, som bidrag til fremtidig strukturel beskæftigelse; det er endnu mere uanstændigt at sætte lighedstegn mellem fjernelsen af overførselsindkomst og fremtidige jobs, hvilket er det substantielle indhold af udbudspolitikken.

Tallene, for hvor mange udlændinge der i øjeblikket arbejder til lønninger helt ned til 40 kr. i timen i DK, har man systematisk undgået at oparbejde i videnskabelig forpligtende form¹¹ her til lands. Det er ikke befordrende for den selvbeskrivelse, som man betales for at sætte i verden i finansministeriet eller i de fagøkonomiske kredse, som lever af at sælge sig selv til det politiske system.

S-SF-R, der fik sit folkelige mandat under løfter af at udgøre et alternativ til VK's især økonomiske politik, har ifølge baggrundsmaterialet overgået VK's udbudspolitik med 20 000 mennesker. Det er

¹⁰ Vi har forsøgt at indhente viden om de rådata, som sociologisk institut ved Københavns Universitet her inden for de sidste par måneder har lagt til grund for sine udtalelser om især anvendelsen af østarbejdere i DK. Råmaterialet fra de frivillige indberetninger fra 900 danske arbejdsgivere og den ramme som det er bragt til veje på, er på trods af vor anmodning endnu ikke kommet os i hænde.

¹¹ <http://www.arbejdsforskning.dk/pdf/art-212.pdf>

faktuelt korrekt at gøre opmærksom på, men det er uartigt at rose denne politik ved at forveksle den med faktuel jobskabelse.

Konklusion

Detektor har ingen kritisk distance til sit baggrundsmateriale. Det er ikke nok at gøre opmærksom på, at ikke alle økonomer er enige, og det er forkert at give et flertal omkring de politiske beslutningstagere aura af at stå for en videnskabelig konsensus. Det er simpelt hen ikke godt nok. Kommercielle medier og andre ideologisk fritstillede medier kan manipulere som de vil, men det kan DR ikke tillade sig, og slet ikke i et program, de fremstiller sig som et nøgternt objektivt og videnskabeligt program, der kun tjekker fakta!

Detektor tjekker ikke fakta i nævnte udsendelse, men forveksler finansministeriets imaginære værdier med fakta og bekræfter en udbredt ideologi. Og det er ikke nødvendigt at gå videre ind i finansministeriets materiale, eller i Kenneth Løkke Sørensens svar¹² til os, for at påpege, at Detektor selv må stå til ansvar for sin forenkling af finansministeriets materiale.

Den helt entydige og rigide kausale relation mellem faktisk udbud og faktuelle jobs er ikke fagøkonomernes, uanset hvilken side af distinktionen mellem mainstream og andre man anbringer den i forhold til. Den er Detektors konstruktion, bygget op over finansministeriets langt mere sofistikerede omgang med distinktionen mellem fiktion og realitet. Derfor må man tage kritikken til sig.

Klagerne er personligt berørt af udsendelsen

Som klager, er jeg, Steen Ole Rasmussen, personligt berørt af, at DR forveksler ideologi med faktatjek på et område, som jeg fagligt filosofisk og videnskabeligt har beskæftiget mig med i mere end 30 år.

Videnskabeligheden og sagligheden misbruges i udsendelsen. Og selv efter, at man er blevet gjort opmærksom på det, så nægter man at indrømme sit ansvar for misbruget¹³.

Det rammer mig på mit arbejdsfelt.

Det er desuden en hån mod alle de arbejdsløse, at DR beskriver problemet arbejdsløshed som sin egen løsning. Afkortelsen af dagpengeperioden, forringelsen af SU og andre overførselsindkomster er blevet beskrevet som jobskabelse ud fra en lignende rigid fortolkning af relationen mellem arbejdsudbud og beskæftigelse. Med den indpakning, som DR Detektor her giver ideologien med parolen faktatjek, deltager DR Detektor i en slags ideologiske legitimering af forringelsen af de mange menneskers livsgrundlag. Det angår alle arbejdstagere, potentielle dagpengemodtagere og borgere.

Som betaler af licens til DR har vi alle krav på, at denne public service kanal lever op til almindelig anstændig omgang med sandheden. Det gør Detektor ikke her, hvor den forsvarer et ideologisk dogme og forveksler det med videnskabelighed.

¹² Se bilag til os.

¹³ Se Troels Jørgensens svar på vores oprindelige klageskrift, bilag 2.

Vi er derfor alle personligt berørte af det beklagelige forhold, som hermed er indbragt for pressenævnet.

Vores behandling af pressenævnets afgørelse

Afgørelsen fra pressenævnets side vil blive offentliggjort dels i pressemeddelelser med kommentarer fra klagerne og som del af et essay, hvor afgørelsens formulering behandles og sættes ind i erkendelsesteoretiske og socialvidenskabelig betragtning af systemteoretisk karakter.

Vi forventer at blive bekendt med pressenævnets sammensætning og stillingtagen til afgørelse.

Mvh.:
Steen Ole Rasmussen
Lise-Lotte Rahbek
Erik Lang